

П. Що направихъ Іаковъ и Йоаннъ, когато Иисусъ ги повика?

О. А тѣ тозъ-часъ оставилъ ладій-тѣ и отца си, и отидохъ слѣдъ него. (Ст. 22.)

П. Право ли бѣше Іаковъ и Йоанъ да оставятъ бащъ си?

О. Право бѣше. “Който люби бащъ или майкъ повече отъ мене, не е за мене достоинъ.” (Мат. 10 ; 37.)

П. Не смы ли длѣжни да почитамъ родители-ти-тѣ си?

О. Длѣжни смы.

П. Всякога ли трѣба да гы слушамъ?

О. Споредъ наставленія-та Апостолски длѣжни смы да гы слушамъ въ Господа, т. е. когато тѣхны-тѣ повелѣнія не сѫ противни на заповѣди-тѣ Божіи. (Еф. 6 ; 1.)

П. Дѣ ходяще Иисусъ и какво правяше?

О. И обхождаше Иисусъ всичкъ Галилеї, та поучаваше въ събороща-та имъ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то, и исцѣляваше всякъ болесть и всякъ немощъ между народъ-тѣ. И разчу ся слухъ за него по всичкъ Сирії, и довождахъ при него всичкы-тѣ болестни, що имахъ различни болести и мѣки, и бѣснуемы, и лунатици, и разслабленни; и гы исцѣли. И вървѣще слѣдъ него народъ много изъ Галилеї и Декаполь, изъ Йерусалимъ и Йудеї, и изъ отвѣдъ Йорданъ. (Ст. 23, 24, 25.)

П. Що можемъ да ся научимъ отъ двадесетъ и третий-тѣ стихъ?

О. Можемъ да ся научимъ нѣщо за чудното трудолюбіе и милосердіе на Иисуса. Йосифъ Ерейскій историкъ казва, че имаше 200 градища и села въ Галилеї, а въ този стихъ ся